

ŠESTÁK

oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka – českého skauta v Kateřinicích

číslo **163** vydáno pro vnitřní potřebu 14.11.2024, nákladem 60 výtisků

TÁBOR O PŘEŽITÍ 13.7.2024

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

„Jeden z největších klíčů k přežití je mít disciplínu dělat to, co víte, že byste měli dělat, i když se Vám zrovna nechce.“

Oddílová Rada

Pokud by se ti zdálo číslo tohoto ŠESTÁKU (163) nesprávné, protože máš doma poslední číslo 161, a číslo 162 nemůžeš nikde najít, tak věz, že 161. číslo ŠESTÁKU vyšlo 17.1.2023 a pod stejným číslem (omylem) vyšel i ŠESTÁK z 25.1.2024. Takže toto číslo je správně označeno jako **163** :-)

Z letošního PUŤÁKU po Orlických horách a začátku EXPEDIČNÍ JEDNOTKY (1.-5.7.2024) byl vydán **ŠESTÁK SPECIÁL**, který byl 8.července 2024 na zahajovacím táboráku předán všem účastníkům velkého putování. Ostatní jej najdou v elektronické verzi na sestka.eu nebo oldskauti.cz.

Na OR 14.10.2024 u Radka na pasekách se stala **vůdkyní ŠESTKY Irča**. Její zástupci jsou: Radek, Hanny a Verik. Irča předpokládá, že bude vůdkyní maximálně do tábora 2026.

Na velké, dvoudenní, oddílové radě na Majolence, bylo dohodnuto, že se po novém roce pustíme do postavení konstrukce **nové táborové kuchyně, nářadáku, jídelny i chillroomu** – na návrhu, jak by měla „stavba“ s plochou cca 160 m² vypadat, se začíná pracovat. Předpokládáme cca 3 víkendy na zboření staré konstrukce, přípravě dřeva na novou konstrukci, vyměření, betonování patek a stavbu. O pomoc poprosíme bývalé a neaktivní členy oddílu, oldskauty i rodiče, abychom stihli vše do PŘEDTÁBOROVKY (20.-22.6.2025).

Bylo dohodnuto, že se **obnoví VRRV**, víkendové vůdcovsko-rádcovsko-roverské-výpravy „za odměnu“. Mají je na starosti Radek s Dazulem a ta první se uskuteční 25.-26. ledna 2025 a možná si účastníci vyzkouší „zimní táboření v tee-pee“.

Dvojka Radek+Dazul bude také připravovat každoměsíční páteční **ROVERSKÉ SLEZINY** (Rovering je věková kategorie skautského hnutí, určená dospívajícím. Heslem roverů je Sloužím. Jde o poslední výchovnou kategorii v rámci skautingu). Tato akce bude vždy jen pro pozvané!

V pátek 29. listopadu 2024 v 16:00 se **slavnostně otevírá SKAUTSKÝ DŮM na Vsetíně** (Záviše Kalandry 1290 - naproti Alceda), který prošel rozsáhlou rekonstrukcí – jsme všichni (i rodiče) zváni! Ve SKAUTSKÉM DOMĚ je oficiální sídlo vsetínského skautského střediska (má právní subjektivitu), jehož je ŠESTKA součástí.

V pátek 25. října u památníku prvního československého prezidenta T. G. Masaryka na Vsetíně drželi „čestnou stráž“ ve skautských krojích **Bebi a Uhlík**. Děkujeme za reprezentaci skautů a ŠESTKY zvláště!

Obnovili jsme **oddílové schůzky** (oddílovky). Budou každý první pátek v měsíci od 16:00-18:00 hod. Jde o setkání všech členů oddílu. Je nás registrovaných 77, takže to občas může být docela "nářez". Zatím na tyto schůzky nezveme Benjamínky, ale možná časem... Na první oddílovce se mimo Radka, který ji připravil, účastnilo 25 členů ŠESTKY. Předpokládáme, že na další oddílovce 6.prosince 2024, bude účast alespoň dvojnásobná.

V době, kdy bude probíhat PUŤÁK (Lužické hory a České Švýcarsko), bude **na našem tábořišti tábořit 1.HOOD** (skautský oddíl z Hovězí). Vystřídáme jej v neděli 6.7.2025.

Je spuštěna **REGISTRACE 2025**, která trvá do 15.prosince 2024 – více informací o výši registračního poplatku a dalších souvislostech najdeš na www.sestka.eu nebo v tomto ŠESTÁKU na vedlejší straně. Zatím jsme nejpočetnějším oddílem vsetínského střediska Junáka. Bude tomu tak i v roce 2025?

Bude **zřízena skupina na Whatsapp pro rodiče starších členů**. Za cíl si klademe lepší informovanost a zapojení rodičů do činnosti Šestky.

Zvažujeme umožnit složit **skautský, vlčácký nebo světluškovský slib i lidem, kteří nejezdí na tábor**. V družinkách se zjistí zájem.

SKAUT
SESTKA
Kateřnice

REGISTRACE 2025

Milí rodiče a členové,

jako každý rok se v této době na Vás obracíme s nabídkou a žádostí přímé podpory skautského oddílu Šestka Kateřnice, ve kterém Vaše dítě tráví nemalou část svého volného času, a to formou registračního příspěvku. Registrační poplatek slouží k úhradě členství v organizaci, za které získává člen určité výhody, nejde tedy o zaplacení navštívených hodin v kroužku.

Tento příspěvek vybíráme za každého člena jednou ročně. Jeho výše pro rok 2025 je stanovena na 1 000 Kč.

Částku 550 Kč odvádíme vyšším organizačním složkám (středisko, okres, kraj, ústředí), které nám na oplátku zajišťují adekvátní servis (např. pojištění dětí, dotace od Ministerstva školství atd.). Každý registrovaný člen díky registraci bude také dostávat skautský časopis, který je vhodný pro jeho věkovou kategorii.

Na některé z oddílových investic však nelze čerpat finanční prostředky z dotací, a tak jsme nuceni si tyto prostředky získat jiným způsobem. Částka 450 Kč zůstane v oddílové pokladně pro naši potřebu. Peníze z oddílové pokladny používáme pro dofinancování některých našich akcí, pro zakoupení odměn pro naše členy, pořízení drobného oddílového majetku, pokrytí nákladů na tisk oddílového časopisu či ke zvelebení naší klubovny, oddílového strubu a tábořiště.

Pokud máte v oddíle 3 a více dětí, platí 2 děti plný příspěvek a každé další platí snížený v hodnotě 600 Kč. Platbu za všechny sourozence pošlete prosím dohromady, s uvedením všech jmen do poznámky.

Při vyšší finanční podpoře je možné vystavit darovací smlouvu a odečíst si ji od základu daně, v tomto případě nás prosím nejprve kontaktujte.

Stejně jako každý rok vás při registraci prosíme o aktualizaci osobních údajů členů. Některé údaje se mohou měnit a je nutné, abychom v oddíle měli aktuální informace a kontakty. Tyto informace nikam nebudeme šířit, slouží pouze pro vnitřní potřeby oddílu. Aktualizace proběhne letos rovněž online, pošle vám k tomu na email zašleme informace.

Největší výhodou registrace je bezesporu pojištění na všech oddílových akcích, takže můžeme registraci jenom doporučit. Zároveň aktualizací osobních údajů zajistíme přehlednost v řadách našich členů a usnadníme si vzájemnou komunikaci.

V případě, že byste měli jakýkoliv problém, kontaktujte nás na emailu info.sestka@gmail.com.

DŮLEŽITÉ INFORMACE K PLATBĚ

Příspěvek prosím zašlete na střediskový účet č. 2600237764/2010.

Zadávejte variabilní symbol 2512

Do poznámky uveďte

„příspěvek 6.K - jméno a
příjmení dítěte/děti“.

Pokud platíte za sourozence, pošlete prosím vše dohromady, do poznámky uveďte všechna jména.

Při platbě přes QR kod doplňte jména dětí a zkontrolujte výši platby. QR kod je nastaven na 1000,- Kč

Letos registrační příspěvky **vybíráme do 15. prosince 2024 a výhradně formou převodu na účet.**

Za registrační příspěvek a jakoukoliv finanční podporu předem **velmi děkujeme,**

za 6. koedukovaný oddíl Kateřnice
Iřča - Irena Drábková
vůdkyně oddílu

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

EXPEDIČKA A TÁBOR O PŘEŽITÍ

1. den tábora - PONDĚLÍ - 8.7.2024

(Horka) Ráno jsme s Liškou vstaly z velice zabydleného vypůjčeného stanu, zašly na l'toilettes a spěchaly dělat snídani. Dokonce jsme se vzbudily dřív jak Pepa. Celkem nás bylo devět, takže nám to šlo rychle, a tak jsme si řekly, že než přijede zbytek osazenstva, uděláme nějakou rozlučkovou pracnou hostinu. Po velice dlouhém dumání jsme s Bebi a Liškou rozhodly, že uděláme vepřo knedlo zelo. Nasedly jsme do auta a vyjely jsme do Vítkovského Lidlu. Po cestě jsme s Bebi zase plnily naši funkci oddílového jukeboxu. V Lidlu jsme se rozhodli, že máme na tábořiště moc mouky, a tak uděláme domácí Knedlík. Už jsme se blížili k pokladnám a uviděli jsme, že prodávají krev našeho zakladatele BADENA Powella. Můžeme potvrdit, že měl opravdu bílou krev.

Takže jsme se ofotili a drandili to zpět do tábora. V táboře jsme dali kynout knedlíky. Knedlíky nám rostly před očima. Poté jsme naše děti (knedlíky) tvarovaly k obrazu svému (nechci je srovnávat, ale ten poslední se povedl nejlíp), a nakonec jsme museli sledovat, jak je společnost sežrala zaživa. No oběd jsme dopapali a dali si zasloužený odpočinek. Ve 4 měly přijet děti, a tak jsme si ještě zabydli

stany a očekávali příjezd dětí. Když přijeli, udělal se nástup, po něm jsem mířila zpět do kuchyně připravovat večeři. Všichni už se těšili na zahajovací oheň, tak to do sebe rychle hodili a šlo se k ohni. Puťákovci, a dokonce i já, jsme dostali od Dazula speciální Šesták a připínáček. Pak už klasicky byly přestupy, které jsem oplakala, a šlo se spát

(Mik) Bylo ráno, pozdě ráno. Ani nevím kolik. Někteří z expediční už spali ve stanu, a natož druzí v hamace (já+ bojovník). Tento článek bude krátký, moji skauti, je tu totiž málo co povídat. Pepa říkal, že si máme sbalit hamaky, postavit síť a myslím, že k tomu byl i odpal. Hráz sa nepovedla, ale zato se táborový oheň chystá. Chystal se dlouho, stromy, které se využily, nebyly všechny pokácené :D. Když jsme s Uhlem klády nosili, od Lišáka se ozvala sekyrka v kládě, kterou jsme nesli. V moment zaseknutí nepěkné slovo letí. Když přijely batohy, chystali jsme se na příjezd ostatních. Přišla jedna, přišla dvě, ne dokonce 11 skautíků, kteří jeli vlakem.

Prvně byl nástup a věci k táboru, pak se dělaly stany. Každý si musel udělat postel, k tomu byl na udělení i rošt, ke kterému někteří dostali i krabici. Dělal se do té doby, dokud se neřvalo na odchod k ohni. Tam došlo k přestupům, dokonce i k vedoucím se přidala Horka. Na tu mám ale vždycky otázku Horko, není ti horko? A puťákovci dostali speciál Šesták k puťáku (takže i já) a začínám svoji tradici typu „když máš hlad a nemáš co žrát, zajdi si za Horkou, její ručky ti pomohou.“

(Ondra J.) Sraz byl ve 12 na vlakovém nádraží. Čekala tam na nás Lenička, Verík a Natka. Se mnou přijel i Harry. Po společném pokřiku jsme nasedli do vlaku a vyrazili směr Hranice na Moravě. Potom jsme přesedli do autobusu, protože se bouraly koleje. Všichni skočili na Veríkův vtip, že jedeme do Prahy. Pak jsme čekali, než nám odvezou batohy do tábora. Šli jsme 3km na tábor, kde jsme si chystali stany. Večer jsme šli zapálit slavnostní oheň. Jak jsme zapálili oheň, taky jsem přestoupil do Šneků. Potom byl rituál, dělali jsme trakaře kolem a ostatní nás šlehali kopřivami. Kopřivy jsme měli i v posteli a my jsme v nich spali. Já jsem to necítil, protože jsem spal.

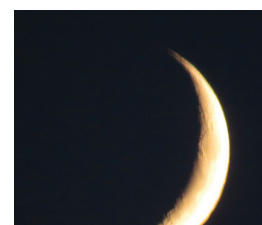

„Objev nového jídla znamená pro štěstí lidské rasy víc než objev hvězdy.“

2. den tábora – ÚTERÝ – 9.7.2024

(Beruška) Dnes ráno jsem se s Ájou probudila o cca 1 hodinu dříve. Ranní rozcvička byla asi ta nejlepší, co jsem kdy zažila. Následovala kontrola stanů a nástup společně se snídaní. Jelikož jsem přestoupila do Žab těsně před nástupem, bylo to divné. A tak byla rojnice, následovaly prácičky, my jsme spolu s Natkou a Ájou opravovaly přehradu... Přehrada stojí... Přehrada se kymácí... Přehrada padá... Svačina. Po svačině jsem s Leničkou a Rózkou šla sbírat větve na saunu. Oběd. Polední klid. Etapovka byla dobrá, stavěli jsme přístřešek. Do oka mě kouslo hovado, takže jsem v půlce stavění odešla do tábora. Skoro nic jsem neviděla. Po etapovce svačina. Po svačině se všichni odebrali do chill roomu, kde se vysvětlovala pravidla. Večere a chvilka volný čas. Poté BORO. Vanaři. Ještě před borem večerní nástup. Sprcha. Volný čas a večerka.

3. den tábora – STŘEDA – 10.7.2024

(Katy) Dnes jsem ráno vstala o chvíli dřív. Pak byla rozsvička. Následovala snídaně, byla výborná. Také byla kontrola stanů a vše dopadlo dobře. Následoval ranní nástup + Žaby vyvěsily vlajku a zpívalo se. Pak jsme si začali dělat jmenovky, bavilo mě to. Oběd byl výborný. Potom nastal polední klid, který jsme z největší části strávili u vody. Pak místo etapovky jsme šli k vodě, byla tam moc velká zábava. Na večeri jsme měli rizoto z oběda. Pak byl večerní nástup společně s bobříkama. Potom jsme trénovali boro a dál jsme se nachystali na spaní a šli spát.

„Zapomeňte na všechny důvody, proč by to nemělo fungovat, a najděte jeden, proč to fungovat bude.“

4. den tábora – ČTVRTEK – 11.7.2024

(Rozi) Třetí noc tábora byl přepad a já s Beruškou jsme hlídaly u jídelny. Jednou tudy proběhl přepadník, ale jinak se nic nedělo. Nakonec je všechny pochytili a my jsme si konečně mohli jít lehnout. Ráno nám nechali trochu víc času na dospání. Ale potom následoval nástup a rozcvička. Dopoledne nám dali na výběr různé sporty, které jsme si mohli zahrát, pak ale zapískali na svačinu, a tak jsme teda šli. Další program byl malování tašek a já, jelikož mě kreslení hrozně baví, taky jsem si jednu udělala. Na oběd byla zeleninová polívka a špagety, které byly výborné. V odpoledním klidu píšu tento článek a těším se na další aktivity.

„Jsem vděčný všem, kteří mi řekli NE. Díky nim jsem to totiž zvládl sám.“ – Albert Einstein –

5. den tábora – PÁTEK – 12.7.2024

(Lišák) "Dneska je, piatoček..." a to doslova. Ráno jsem se vzbudil trochu později ale to až tak ničemu nevadilo, protože jsme měli službu a vstal jsem jen o 20min později. Ráno bylo trochu divné, všichni měli na stanech pověšené papíry s různými pohádkovými postavami. Vůdci měli jmenovky na latrýnách a Pepa ji měl místo vlajky na stožáru. Radkovo auto se stalo McQueenem a bylo zabalené toaleťákem. Těsně po rozsvičce byli vanaři a snídaně. Na snídani byly lupínky s mlékem. Po skvělé snídani jsme si zahráli hru hutututu. Zahráli jsme si velmi intenzivní hru. Zkrátka, když máte v týmu Radka tak jste z 90% vyhráli.

Pak jsme měli na svačinu tatrunku horalku něco takového a tvořivé práce. Mohli jsme si hrát a tvořit z měděných trubek a drátů, malovat na plátěné tašky, nebo vyrábět si něco s kůží. Potom na oběd byla rýže s čínou. Po poledním klidu byla etapovka. Na etapovku jsme si vybrali téma "lano". Šli jsme po cestě vedle tipička asi 200 metrů. Zabočili jsme do lesa a v lese jsme měli každý v týmu uvázat alespoň 1 různý uzel, takže 7. Nakonec jsme jich uvázali dokonce 14 (patřila mezi ně aj mašlička). Pak jsme se museli zhoupnout po laně přes "propast". Nakonec jsme museli vyšplhat 10 metrů srázu lanem. Všechno jsme úspěšně zvládli a vrátili do tábořiště. Necelou hodku jsme čekali, než se zapíská sraz u ohniště a s tím i konec etapovky. Na sváču byly nakrájené jabka.

Večer přijeli někteří oldskauti. Měli jsme si večer zahrát baseball ale začalo se stmívat a bouřit takže jsme si jen zkoušeli odpaly. Z lehkého poprchání se stala bouřka a dost velká. Takovou bouřku jsem já na táboře ještě nezažil. Po tom, co jsem se kouknul na radar, jsem si šel přichystal spaní do nářadáku, protože jsem byl pes. Všichni, kteří byli u kuchyňky a jídelny, byli dost promočení. S velkou vodou se očekávaně protrhla aj hráz (smutné!). Před kuchyní se vykopala drážka, aby se v ní zachytila voda. Po tom, co Pepa vytáhl lednici, jsme zjistili že jídlo máme trochu víc freš, než jsme potřebovali (byla totálně zatopená). Po únavném čekání na konec bouřky jsem to vzdal a šel spát do svého lehátka v nářadáku.

(Dazul - 6.OS) S puťákem, expediční jednotkou a stálou částí, trvá letošní tábor kateřinické ŠESTKY 22 dnů. Ale protože stálá část tábora, které se účastní většina oddílů, trvá jen 15 dnů, nekládá vedení ŠESTKY do programu „návštěvní den“, což je rozumný počin, který je dobré respektovat.

Vzhledem k tomu, že více než polovina členů našeho 6.OS klubu má na táboře 6.K své děti, nebylo lehké rozhodnutí, zda uspořádat setkání šestkařských oldskautů a starších členů oddílů na tábořišti v době konání tábora. Ale protože část 6.OS (Radek, Danko, Hanny) je na táboře po celou dobu, aby pomohla s programem i zajištěním chodu tábora, domluvil jsem s vůdcem oddílu Pepou, že bychom se o takovéto setkání mohli pokusit.

Takto pojaté setkání bude první svého druhu, takže se přiznávám k obavám, zda vůbec někdo dorazí, protože nepředpokládaných okolností, které tomu mohou zabránit se vždycky vyskytnou víc, než dokážu namyslet :-). Jak tedy vše nakonec proběhne?

Všechno si tak hezky plánuji, ale jako téměř vždy to nevyhází podle mého geniálního úmyslu. To, že se na setkání těším já, a jsem schopen pro to přeskákat různé překážky i nástrahy, neznamená, že tak bude schopen jednat každý. Navíc proměnné typu nemoc, dokáže zamíchat sebelepšími plány. A tak páteční ráno před 6:00 přijíždí babička Vladka, aby u nás doma pohlídala Kubu, který ještě spí. Irča je na táboře, a o nejmladšího Kubu se po tu dobu starám já. Myslel jsem si, že to při naplánovaném home-office zvládnou naprosto v pohodě, ale okolnosti se vyvrhly tak, že musím zavést

SETKÁNÍ OLDSKAUTŮ NA TÁBOŘE SESTKY 13.-14.7.2024

Víkendové setkání na oddílovém tábořišti u Budišova nad Budišovkou. Přijďte i s rodinou a přivezte si vlastní stan. Večer společný oheň a iní-tipi, přes den možnost si odskočit na přehradu zaplachtit, ...
Info u Dazula 737 249 211

„Vzájemné soupeření je mezi sourozenci něco, jako bojem o přežití, jen ne tak čestným.“

zboží do Jablonného, Ústí nad Orlicí, ... Takže situaci pomáhá řešit babička Vladka, která Kubu po tu dobu pohlídá.

Já kmitám do Valmezu, kde přeseďám do firemní dodávky, a jedu směr Čechy, abych rozvezl náklad zboží. Dívám se na navigaci, a začínám mít dobrý pocit, protože pokud nebudu mít po cestě žádné problémy, mohl bych být zpátky i za 5 hodin. Plus nějaké vykládání zboží, takže bych to mohl stíhat i do 15:00. Ale zatím tuhle informaci babičce nevolám, abych ji nezakřikl.

Nakonec se blížím zpátky k Valmezu už kolem druhé hodiny, a o půl třetí si přebírám Kubu spícího v autosedačce – babička je tak hodná, že mi jej přiváží do práce. Přenáším jej do svého auta, a míříme směr tábořiště ŠESTKY. Zastavuji na kraji cesty za Odrama, abych klidného Kubu, zašmúraného od čokolády, umyl v Odře.

Na tábořišti se Kuba dojemně vítá s maminkou (jeho sourozenci jsou na právě probíhající „eta-povce“), a já prohlížím smrkové tyče na vázané stavby, které by měly být už bez kůry. Jsou. Mají ale jednu nevýhodu, je potřeba je ještě osekát od ostrých výčnělků, aby se při manipulaci s nimi, nikdo nezranil.

Domlouvám se s Pepou, že budu moct na největší kousky větví použít motorovou pilu, a rušit tak klid a pohodu na tábořišti. Zbytek dočistím sekerou, která dělá přece jen menší kravál. Nezdá se to, ale ohlazení smrkových tyčí je časově docela náročná aktivita. Během dnešního dne se mi daří ze sedmi tyčí důkladně očistit jen čtyři :-)

Když stavím pro Kubu a mně stan, který s sebou vozíme na vodu, přichází Myšák, který se zrovna vrací z etapovky. Vítá se objímáním s Kubou a pln dojmů líčí, jak probíhala dnešní etapa celotáborové hry, kolik se jim podařilo uvázat uzlů (celkem 16), kolik jich vázal on, jak překonávali pomocí lan překážku, ...Ostatní skupiny plní jiné úkoly etapovky na jiném místě.

Za chvíli mě k sobě volá Radoch, abych mu a Dance šel pomoci při hledání ukrytých členů skupinky, kde je i naše Kája a Nik. Měli se ukryt v ostrůvku smrků, vyčnívajícím z táhlého pole nad tábořem. Spolu s Dankou a Radkem (za

námi ještě čistí Pepa a Lenička) máme lesík projít a zkusit objevit jakoukoliv skrýš. Snadná věc, říkám si. Když ale procházím středem lesa (Radek nalevo ode mne a Danka napravo), jsme už za půlkou, ale nikoho jsem ještě nevyšťoural. To mi přijde docela podezřelé, protože tak dokonale se snad ani nemohli schovat. Podobné aktivity jsem absolvoval nesčetněkrát, takže vím, že ukrývání se v lese má své limity i když ti je 10-15 let.

Až úplně na konci lesa vidím vlevo pod listnatým keřem čopět Nika a Káju. Tohle tedy moc dobrý úkryt není, i když jim je 10 a 11 let. Na druhou stranu bych si jich možná nevšimnul, pokud by Kája nepromluvila, v domnění, že jsem je už viděl.

Jinak jsem nebyl schopen objevit nikoho dalšího. Danka našla snad dva lidi, Radek uviděl Káju a Nika ve stejný okamžik jako já. Později, když Radek tuto etapovku končí, a vylézají ostatní ze svých úkrytů, zjišťuji, že jsem šel snad půl metru kolem Bojovníka, stejně tak Radek, který jej míjel z druhé strany. Musím uznat, že ti čtyři, které jsme neobjevili, byli zamaskováni naprosto dokonale. Viet cong hadra. Tento výsledek je pro mě hodně velkým a příjemným překvapením!

Nemohu si nevšimnout dřevěného kříže, zatlučeného pár metrů od týpka, za remízkem – je na něm nápis ŠTÍŘI 2022-2024. Myšák mne informuje, že jejich družina ŠTÍŘŮ tímto oficiálně zanikla (rádce Kuba ani podrádce Janek na tábor ani nevyrazili), a on s Uhlíkem přestoupili do ŠNEKŮ. Ukončení činnosti družiny není veselá událost, ale ten kříž mne pobavil. Zvláště, když to podle písma byla asi iniciativa mladších členů zaniklé družiny.

V táboře pokračuji v osekávání tyčí, ale jde to fakt strašně pomalu. Protože je velké vedro a dusno, jdu se svlažit do tůňky, abych se osvěžil a zchladil. Horko je pro mě téměř k nevydržení. Sotva se osuším, začíná docela brutálně pršet a blýskat se. Meteorologové po nahlédnutí do svých mobilů hlásí, že to má trvat celou noc.

Kubu se snaží lřča uspat ve svém stanu, ale v jeho spacáku. Já jej pak přenesu do našeho stanu, postaveného za remízkem u týpka.

Jsme pod střechou táborového chill roomu a začínáme řezat lana, které jsem s sebou v pytlí

váhy 29 kg přivezl. Některé jsou delší, jiné krátké – tyhle odřezky v Lanexu prodávají na váhu. ŠESTKA do nich investovala 2434 Kč. Obdobnou investici udělala před cca čtvrtstoletím a lana vydržela více než dvě desítky let. Začínáme s Dankou řezat lana na 7m a 5m kusy – takové délky budeme potřebovat na zítřejší vázanou stavbu věže. Miris přivedl s sebou plynový hořák, takže začínáme taky zatahovat řízlé konce lan, aby se netřepily. To už se valem stmívá, ale pro čelovku se mi nechce, neb mimo střechu leje jako z konve. Občas ale vidíme na lana dobře, to když se v nepravidelných intervalech blýská.

Chvíli po spuštění obrovského lijáku a ohňostroje blesků, vidím, jak přes setmělý tábor kráčí ztichlý zástup postavíček oděných v ponču či pláštěnce. Říkám si, že Radek asi zblbl Šneky, kteří pro tuto chvíli se nepromokavě oděli, a budou provádět nějakou ptákovinu. To ale Radek přivádí kluky z chlapeckého oddílu skautského střediska z Ostravy Staré Bělé, kteří táboří asi čtvrt kilometrů proti proudu od našeho starého tábořiště v Čermné a 3 km po proudu od našeho stávajícího tábora. Hoši kráčí někde ke kostelu v Budišově, kde mají nějakou nápovědu k jejich noční etapové hře. Schovávají se u nás v chill-roomu, čímž se práce na krácení lan a zatahování konců trochu zpomaluje, protože se rozpoutává výměna zkušeností a historek, jak už to v takových případech, kdy se potkají skauti, bývá.

Sotva se nám daří nařezat asi 10 kousků lan (na vázanou věž je jich potřeba asi 30 až 40), volá Irča, že se jí podařilo Kubu uspat, a bude dobře abych jej přenesl do našeho stanu. Takže končím, omlouvám se, a jdu přenášet Kubíka zachumlaného ve spacáku přes mokřinu, stružku a remízek rodinného stanu, kde nás na vodě spává všech šest. Dnes se mnou a Kubou spí i Nikolas, kterému nateklo do jeho stanu a má mokrou karimatku i celtu, patrně nesprávně s Bambusem zavřeli svůj podsadový stan před začátkem bouřky.

Nik už spí, takže jen ukládám stejně chrupkavějšího Kubu a sám uléhám vedle. Je takovéto pobouřkové vedro, nechávám proto spacák rozepnutý, respektive jenom přehozený přes sebe, protože bych se jinak usmažil.

„Vždy si pamatujte, že někde ve světě je někdo, kdo je spokojenější s větším málem, než máte Vy.“

Po celou dobu, kdy do mobilu diktuji tenhle zápis, opět s různou intenzitou bubnují na stan kapky deště. Občas to vypadá že dešť konečně polevuje, ale za chvíli opět zesiluje. Je to takový zacyklený čas : -) Snad to do rána přestane, aby se zítřejší den vyvedl, když mají dorazit na setkání staří „šestkaři“.

6. den tábora – SOBOTA – 13.7.2024

(Koník) V sobotu přijížděli oldskauti. Stavěla se vázaná stavba (věž). Takže se zrušila etapovka. Večer byla sauna a Vanaři. Také se vlajka věšela do půlky stožáru jako památka na skauta, který obětoval svůj život, aby zachránil dva další.

(Dazul - 6.OS) Kuba vstává 5:45 a vyráží ven. Jeho první cesta vede přes celý kruh z podsadových stanů, neomylně jde do stanu Irči a Kájinky, které ještě tvrdě spí, protože do budičku zbývá ještě hodina. Než ke stanu dokráčí, stíhá svým voláním vzbudit skoro celý tábor : -(Maminka ani Kája s ním nekomunikují a tak jej po chvílce taháním odvádím na latrínu, protože plenku má suchou. Největším zážitkem pro něj je, když si cestou z latríny může umýt ruce vodou z kohoutku napojeného na barel. Jen obtížně se mi jej daří od kohoutku dostat pryč a uchránit tak službu od zbytečného naplňování barelu.

V táborové kuchyni už Žaby kotlí v golemovi a vaří ve velkém hrnci čaj. Horká táborová kamna ale nejsou tím nejvhodnějším místem, kde by se měl malý Kuba neřízeně pohybovat a tak spolu jdeme zpátky k našemu stanu, aby si navlékl pláštěnku, protože začíná mrholit. Společně pak kráčíme na druhý konec louky, abych osekal aspoň pár metrů smrkových tyčí, které budeme za pár hodin potřebovat při ukázce vázaných staveb. Tady mám o Kubově pohybu přehled : -)

Po budíčku (vůdce dne je Raďoch) už je hezky, po dešti ani památka. V 7:40 už leze 15-20 „vanařů“ (od světlušek a vlčat po rovery) na svůj ranní rituál do tůňky. Ten, kdo nevynechá ani jeden den ranních a večerních vanařů (tedy 2x denně), získává na konci tábora zasloužilý titul „diamantový vanař“. Zatím na něj prý aspiruje 17 vytrvalých otužilců. V polovině tábora to je nebývale vysoký počet. Když mi někdo bude povídat, že to s těmi mladými není moc dobré, zkusím mu připomenout tenhle okamžik : -) Za nás byli vanaři ponoření po krk ve studené vodě skutečně jen 10 vteřin, dneska mám pocit (a to stojím na břehu v suchu a teple), že tam drkotají zuby skoro 10 minut! Nikdo to dnes nezdává. Úžasné!

V tůňce je poloviční hladina vody, protože při noční bouři se část hráze protrhla, a voda viditelně klesla. Na ponoření, když si ti vyšší sednou na dno, to ale stačí : -)

V 9:00 je ranní nástup a vztyčuje se státní vlajka. Dnes je 13. července, takže jen do půli stožáru. Přesně před 20 lety potkala ŠESTKU nejtragičtější událost – při pokusu o záchranu dvou lidských životů zahynul Spídy. Od toho dne každoročně vlaje na táboře státní vlajka jen na půl : -) Klíště na nástupu těm, kteří Spídyho nezažili, krátce jeho hrdinský čin připomíná. Já na to dávám na stůl táborové jídelny 490-stránkovou knihu ŠESTÁK – VÝBĚR Z ČÍSEL VYDANÝCH V LETECH 2000-2022, a dávám záložku na stranu 348, která je věnována Spídymu. Kdo z mladších bude chtít, může si přečíst novinový výstřížek a prohlédnou fotografie.

9:40 už je osazenstvo rozděleno na 2 nestejně početné skupiny – ta menší s Hanny vyrábí jednoduchou vázanou stojku na aktivitu „Moai“ a ta větší se mnou a Mirisem sedmimetrovou věž. Nejdříve všem ukazují dvě základní vazby spojů, ukazují slovenský překlad knihy holandských skautů o vázaných stavbách, včetně fotografie 65 metrů vysoké vázané věže, postavené na Jamboree v roce 1995 (zřejmě světový rekord).

Naše skupina pracuje rozdělená na dvě části – každá váže jednu půlku věže – obě půlky musí být co nejpřesněji identické, aby při postavení nebyla věž křivá.

Je to trochu náročné, protože věž má být kónická, proto nemohou být k sobě obě půlky svázány rovnoběžně. Ale s tím se počítá, že případné vy-

chýlení se dorovná posunem skrze diagonální boční vzpěry.

Do oběda, kdy bylo v původním plánu mít věž postavenou, to nestíháme. A spěchat nemá smysl, vše musí být 100%, aby se nestalo nějaké neštěstí. Některé spoje převazujeme i 3x, než vyhodnotíme, že by mohly být OK.

Při obědě ve stínu táborové jídelny se Raďoch a já pokoušíme zacelit mezery těch nejmenších, které (netušíme proč) maminky neuspávaly prastarými oddílovými pohádkami o Oščarinovi a Kurdoňovi. Víím, že 7 měsíců věku není moc, ale základy pro přežití v ŠESTCE je potřeba předávat co nejdříve. A když takto exemplárně selže vlastní matka, musí se pokusit zachránit co se ještě zachránit dá „otcové zakladatelé“. Snad tedy není po dnešku ještě úplně všechno ztraceno.

V poledním klidu pracují Zub a Miris na vazbě provazového žebříku, po kterém se poleze na věž. Musí být připevněn ještě než oba díly věže svážeme k sobě.

Po poledním klidu dokončujeme čtyři vázané trojnožky, na které budeme pokládat druhou část věže, abychom mohli obě části spojit. Trojnožka umožňuje přesněji regulovat rozteč obou těžkých částí věže. V rukou bychom je nedokázali udržet tak dlouho, dokud se nenaváží boky věže.

Do práce jsou zapojeni staří i mladí, a funguje to! Během hodinky je kostra věže svázaná. Ještě chybí nařezat a přivázat podlahu věže. Na zemi se

nám to bude dělat pohodlněji a rychleji, než kdyby už věž stála.

Za další půlhodinu je nařezaná a přivázaná podlaha věže. Vázat kulatinu ke kulatině je přeci jen jiné, než vázat ke kulatině desky, a tak chvíli trvalo, než se podařilo najít ten správný způsob vazby. Zvláštností dnešní věže je, že jedna půlka je vázána jinak než půlka druhá, kde Vítek, Zub a Miris postupovali přesně podle knihy „VIAZANÉ STAVBY“ – před třiačtyřiceti lety vydali slovenští skauti, jako překlad z holandštiny, zřejmě nejlepší knihy o vázaných stavbách, která byla vydána (náklad několika set kusů beznadějně vyprodán). Jeden „výtisk“ je ponechán na táboře pro potřeby ŠESTKY.

15:40 začíná nejnáročnější část „stavby“, která mne doma strašila ve snu – zvedání sedmimetrové věže. Připevňujeme 2 dlouhé lana na vrchol jedné strany věže a druhé dvě lana na protější stranu.

6+6 lidí tahá souměrně za obě lana, aby svázanou konstrukci zvedlo a z druhé strany jim pomáhají zvedat věž 2 + 2 siláci. Jde to kupodivu lehce a bez problémů. Jistotně to bude tím, že sám jsem netahal a tažnou sílu vlídným hlasem reguloval : -)

Věž stojí, ale až nyní zjišťujeme, že je trochu křivá. Její kónický tvar jsme na zemi nesvázali správně symetricky, i když jsme se o to fakt snažili. Ale nic není ztraceno, protože výhodnou vázaných staveb je, že se taková věž srovnává mnohem lépe, než kdyby byly spoje spojeny hřebíky. Odvazujeme boční diagonální vzpěru, tahači tahají za správná lana, aby věž srovnali, a diagonální vzpěru opět pevně přivazujeme. Věž už vypadá skvěle.

Lana vyvázaná do každého z horního rohu věže, natahujeme co nejdál od paty stavby, abychom zajistili nejvyšší část věže s plošinou proti nepříjemnému pohybování. V téměř sedmimetrové výšce není moc příjemné, když se vám pod nohama podlaha pohybuje, byť jen mírně. Miris lana zajišťuje velkými kolíky, které používáme při stavbě hangáru. Nyní vypadá věž ještě majestátněji : -)

Služba na pokyn vůdce dne píská svačinu, a tak se prostor kolem věže vylidňuje. Než se táborový lid nasvačí, provedu zatěžkávací zkoušku a zkusím vylézt nahoru na věž. Vše vypadá bytelně, ale lano provazového žebříku je dynamické, a na té délce se

bude jistě prověšovat. Šprušle žebříku připravoval Zub, takže tam nečekám žádné překvapení, ale lepší bude, když něco praskne teď pod mými 79 kg, než později pod někým, kdo váží polovinu.

Lezu pomalu, občas zkouším do tenčí šprušle žebříku extrémně šlápnout, ale pevně se držím krajů šprušle nad ní – všech 12 „schodů“ drží jak Helvestká víra. Na konci žebříku se musí lezec přehoupnout přes okraj plošiny, aby byl úplně nahoře. Tohle je dle mého z psychologického hlediska to nejobtížnější místo. Přivázal jsem sice na prostředek zábradlí druhého konce plošiny pomocné lano, kterého se nyní můžu přidržet, abych se na plošinu vytáhl, ale i když je dost dlouhé na zachycení, je pořád krátké na to, abych si do smyčky na něm mohl stoupnout, přidržovat se kulatiny a vyzkoušet, zda nepovolí nebo se tou tíhou nezlomí zábradlí, za které je lano přivázané. Pokud bych byl jištěný na laně přehozeném přes vršek věže, bylo by riziko minimální. Po delším váhání nakonec na plošinu nelezu a zahajuji sestup. Volám, aby pod věž přinesli velké lano, které použijeme jako jisticí, aby si mohl na věž vylézt každý, kdo to bude chtít zkusit.

Po svačině leze nahoru pro změnu Miris i s lanem, které provléká kolem dostatečně silné příčné kulatiny tvořící podlahu plošiny věže, sám si sedá na podlahu a dává pokyny těm, kteří se pokouší, jištění na laně, slézt vrchol naší vázané stavby.

Jako první se o to pokouší Myšák, který má strach z výšek a rozhlednu na Kelčském Javorníku vylezl tuším až na třetí nebo čtvrtý pokus. Oceňuji na něm, že i když má jistě strach, nechybí mu odvahy. Osobně mu vážu kolem prsou dračák a jednoduchý úvazek z lana. Druhý konec lana si vážu na sebe jako „Dülferův sed“, který se i po více než 100 letech používá, když u sebe člověk nemá sedák, osmu, kybl nebo karabinu. Když mi bylo 13-14 let, slaňoval jsem prvně v životě – z Jarcovské kule, na oddílové výpravě. Lešek nás tehdy všechny naučil právě Dülferův sed, který lze použít na slánění i na jištění. Od té doby jsem jej použil nespočetněkrát.

Myšák je instruovaný aby vždy, když bude mít pocit, že je hodně na volno, zavolal „dober!“. Ale nemusí volat ani jednou, poctivě dobírám a přemýšlím, zda to vyleze, nebo to nezvládne na jedenácté šprušli. Miris shora Myšáka instruuje a povzbu-

zuje, takže se neustále posouvá vzhůru. Rozteč špruší je dost velká i na mne, takže pro výrazně menšího Myšáka to musí být ještě obtížnější, ale pořád se drží. Pod plošinou se zastavuje a váhá stejně dlouze jako já. Už to vypadá, že poleze zpět, ale Miris jej přesvědčuje, aby to zkusil. Povolují lano, aby jej při přelezu na plošinu nes-trhávalo dolů, a pak už jen vidím Myšákovy nohy – sedí nahoře vedle Mirisa. Je dobrý!

Stejně dobrý jako Myšák je polovina tábora, která během cca dvou hodin věž zdolala. Docela náročné to bylo i dole při jištění lezců, ale výrazně víc náročnější to měl Miris, který celé ty dvě hodiny byl na přímém slunku a každého trpělivě a neúnavně navigoval a motivoval. Potěšilo mne, že vylézt na věž zvládaly i světlušky a vlčata.

Po ukončení lezení vytahuje Miris provazový žebřík do půli věže, aby někoho třeba při noční hlídce nenapadlo na věž lézt samotného. Zítra věž asi raději rozvážeme, aby i demontáž proběhla bez úrazu.

Teplota se stále pohybuje vysoko a tak se jdu společně s malým Kubou svažít do tůňky. Mně stačí 5 minut, ale Kubu se mi nedaří vytáhnout z vody ani po půlhodině.

Mezitím se v ohništi u totemu začínají nahřívát kameny na večerní indiánskou potní chýši. Zatím, co ohník praská, noří se ve 20:00 do tůňky sedmáct vanařů – tuším, že to je stejný počet jako ráno. Tihle všichni fakticky aspirují na titul „diamantový vanař“. Jsou mezi nimi i světlušky a vlčata!

O půlhodiny později se kolem ohně sesedávají ti, kteří se chystají do potní chýše nebo si chtějí

 oldskauti.cz

Načti si QR kód
a podívej se na
sestříhané video
(5:00) ze SETKÁNÍ OS
NA TÁBOŘE

„Neříkám, že nechci umřít. Jen nechci být u toho, až se to stane.“ —Allen Stewart Konigsberg —

alespoň zazpívat. Kikina s Kikou už drnkají na svá sladká dřeva, přináším si svojí kytaru a přidávám se. Po chvíli se připojuje i Radek a jedou se staré oddílové fláky : -)

Odcházím přenést Kubu do našeho stanu před půlnocí, ale kolem ohně to ještě žije. V hlavě mi běží kdo se tady dneska ze starších „šestkařů“ protáhl nebo tu zůstal na noc – přijeli Kecka se svou osmiměsíční dcerkou a přítelem, Kája se sedmiměsíční dcerou a Vítkem, Klíště, Judy se svými dvěma ogary a manželem, Kikina, Zub s Bárou, Miris, Štěpa s dcerou. Na táboře jsou po celou dobu Hanny, Danka, Irča a Radek. A naše rodina je taky „kompletní“ – nás tu je dneska všech šest : -) Mám velkou radost, že jsem se mohl se všemi potkat.

7. den tábora – NEDĚLE – 14.7.2024

(Natali) Ráno se budím o trochu dříve, i když vlastně později než obvykle. Je něco po sedmé a já se převaluju ve spacáku a vyčkávám, až služba zařve budíček. 7:32 se tak taky děje a já se s velmi malou dávkou motivace zvedám. Na snídani se dobelhám mezi posledními.

Je 14.7. ... Karolíny a letos se nám na tábor sjely rovnou tři. Klasické házení do tůňky se letos bohužel nekoná. V tůňce není dost vody, takže volíme alternativní řešení. Bereme do esáků vodu a útočíme ze všech stran. I když měly být mokré jen Kája, Karolínka a Horka, končí mokří skoro všichni. Na dopoledním programu jsou pak hříčky. Buldoci a brutální horko jsou vraždící kombinací, ale vypadá to, že si to všeci náramně užívají.

Po svačině se rozdělává týpko a vázaná věž ze včerejška. Týpko se staví znova a z věže se stává (na přání Klíštěte) houpačka. Následuje lahodný obídek a polední klid. Pak už jen tuším, že etapovka a k večeru baseball. Po večerním nástupu se Žabky a Šneci odebírají s batohama na zádech na zádech na sbližovací přespání mimo tábor. Dojdeme na vybrané místo. Rozložíme spaní a následně už jen kecáme a zpíváme. Po půl desáté se ještě potkáváme s pány a následuje vlastně pořád to samé. Ulehám sice mezi prvními, ale přece pozdě...

(Nik) Ráno mi bylo blbě. Potom jsem si dělal kůži. To je asi všechno.

(Dazul - 6.OS) Dneska je budíček později, ale to našeho malého Kubu samozřejmě nezajímá. Po sedmé musí ze stanu ven, kdyby tam padaly kolca. Naštěstí nepadají, ale i tak mu dávám gumáky, aby bez úhony zdolal bažinku u remízku. Musíme jít na latrínu hodit do ní bobana, aby neskončil v plence. Náročný a odpovědný úkol se daří.

Dnes lezou do tůňky později i vanaři – až v osm. Pak běží tradiční ranní rutina – od snídaně po ranní nástup.

Na ranním nástupu předává Verik účastníkům PUŤÁKU luxusní teflonové ešusy „Pinguin solo alu“, které se mohly putujícím pořídit díky podpoře LA-CHIM spol. r.o. : -) Do ešusu se vleze malá plynová kartuš i vaříč, nebo velká kartuš bez vaříče – pro příští PUŤÁK ideální a velmi praktická součást vybavení.

Po nástupu odcházím s několika přidělenými táborníky přestavět tee-pee, které se nezdá být postaveno úplně dobře. Slunko pálí na plné pecky a vedro je na hranici únosnosti. Pouštíme se do bourání týpka a druhá, mohutnější skupina, do bourání věže.

Neslyším z druhého konce tábora žádné výkřiky ani pláč, tuším tedy, že tamní práce probíhají bez problémů. Inženýři překvapili a místo rozvázané věže svázali se smrkových tyčí velkou houpačku, kterou tam hodlají nechat stát po zbytek tábora.

Nám se týpko nedaří postavit tak rychle a dobře jak bych si přál, protože se zadržáváme (nechávám to dělat ty mladší, aby se to prakticky naučili) na drobnostech typu „sepi plachtu kolíky“ : -) Rozdávám přítomným dospělákům, kteří dorazili na vikedovové setkání dřevěné přívěšky, které pro nás vyrobil Tom U. (veliké díky!).

Po obědě je další část etapové hry a skupiny se rozbíhají na různá místa. Já jen registruji v 15:23 kterač s vysokého porostu kopřiv, rákosu a trávy vylézá Uhlík v kanadách a nožem u pasu, přechází Budišovku po padlé mohutné vrbě a sotva doskakuje na zem u totemu, vynořuje se Koník, který jej následuje. Společně pak prchají směrem ke kuchyni.

Pak na společném shromáždění lámou skupinky na své bedně další pečeť – ale ještě 5 jich tam

„Všechny národy mají stejnou míru smyslu pro humor. Některé ho jen víc potřebují - k přežití.“

zbývá. Co v bedničce je netuší nikdo z nich, takže odcházím o tuto informaci chudší.

Po čtvrté hodině, když už většina hostů odjela, loučím se a odjíždím s malým Kubou taky – doma bude lépe k uhlídání :-)

Z letošního tábora, tak jak jsem jej měl možnost pozorovat na PUŤÁKU, EXPEDIČCE i tomto víkendovém setkání, mám velmi dobrý pocit. Stejně dobrý pocit mám ze setkání s těmi, které jsem dlouho neviděl. Třeba se podaří příští rok uskutečnit podobnou aktivitu :-)

„Musel jsem se dívat na to, že lidem příliš nezáleží na vlastním přežití nebo na přežití celého lidstva, jako spíše na zničení svého protivníka.“ - Bertrand Russell -

8. den tábora – PONDĚLÍ – 15.7.2024

(Ája) Dneska ráno jsme se probudily u lesíčka na louce s Bebi, Liškou, Natkou, Rozkou, Beruškou a mnou. Jediný zázrak byl, že jsem neměla mokry spacak. Po 15 min. namáhavého vylézání ze spacáku jsme snědli Bebečka a šly do tábora. Šneci už tu byli chvilku po tom, co jsme vešly do tábora. Jirka zapískal vanaře (Jirka by se měl naučit matematiku).

Po vanařích byla snídaně, na snídani byl chleba s tvarohem. Po snídani jsem prchala do stanu vybalovat věci z krosny. Vybalila jsem to krásně na čas uf. Přišel Radek + Pepa nám zkontrolovat stan. Jiří a Uhel klikovali a hned potom byl nástup. Zjistili jsme dost věcí a šli hrát Relie 1 a vyhrál tým 1, na druhém byl tým 3 a na třetím tým 2. Pak jsme šli sami za sebe a na 1. místě byl Jiří, na druhém Lišák a na třetím já. Ale píchla mě vosa do břicha, tak jsem hned prchala za Leničkou.

Potom byla svačina, na svačinu byla nektarinka. Potom jsme se rozdělili na 2 skupiny, SV+VL skupina, ŽA+ŠN skupina. Žaby + Šneci šli do týpka si povídat o skautingu. Dělalí jsme scénky a SV+VL nevím, co dělaly. Potom byl oběd, na oběd byl vývar + kari s masem. Potom byl polední klid a děcka šly na houpačku a do tůňky. Půlka tábora si umyla oblečení. Pepa zařval, ať ŽABY a Šneci si vezmou věci do kopřiv a SV+VL oblečení na sport. Žaby a Šneci přelézaly vodu, SV+VL nevím. Potom byla etapovka, kde jsme my zelení měli zranění a šedí měli komando. Potom následovala večere. Žaby si přenesly věci do týpka, byl večerní nástup, kdy se řeklo, že budou koně. Potom Jirka odpískal vanaře a šlo se spát. Žaby asi do 22:30 zpívaly a šly spát.

9. den tábora – ÚTERÝ – 16.7.2024

(Bambus) V tento den jsme šli s Veríkem na mini puťák na rozhlednu Halašku. Nad ránem jsme dělali různé prácičky, například řezání dřeva nebo ukládání dřeva. Potom jsme se šli připravit na výpravu, která byla dlouhá 12 km a trvala 3 hodiny. Poté, co jsme se vrátili z výpravy, jsme měli volno až do večera a já se Šneky jsem spal v típí.

(Marš) Dnes ráno se celý tábor probudil typickým budíčkem. Po chvílce následovala rozcvička. Na rozcvičce jsme dělali např. kývání hlavou nahoru a dolů, protahovali si nohy... po rozcvičce byla snídaně, na snídani byl koblížek a tvarohová taštička. Jakmile se všeci najedli, byla písknutá ranní kontrola stanů a nástup (krátké krátké). Po nástupu byl pracovní nástup. Pak jsme sbírali četinu do golema. Hned po sbírání byla svačina. Po svačině jsme se vydali na malý výlet na rozhlednu Halašku. Výlet byl moc dobrý a večere taky. Na konec našeho dne byla sauna, která pomáhá udržovat zdraví i naši náladu. DOBROU NOC!

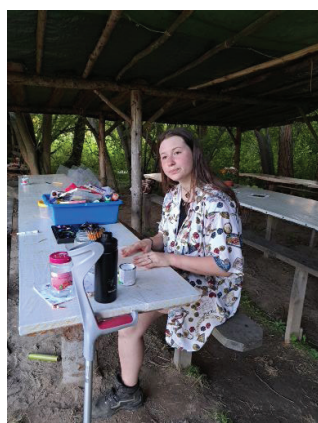

10. den tábora – STŘEDA – 17.7.2024

(Uhlík) Ve 3:00 nás vzbudili v teepee na výsadek. Jeli jsme přibližně 13 min. Cítím, jak přejíždíme na polní cestu, Hany říká „čekejte“, po chvíli se vrátí a my vysedáme. Po CCA 2 min. Harry zvrací, voláme Hanny. Chvilku chůze a vidíme Budišov 8 km. Jdeme nějakou vesničkou, tam jsme se zastavili na sváču. Již vidíme tábořiště. Jelikož to byl den před rádcákem, tak jsme spali ještě jednu noc v teepee, kde jsme plánovali rádcák. Na ohni jde udělat spousty věcí, čínské polévky, pizza, chleba a přesně tohle jsme udělali.

(Ondra Rambo Zubíček) Ten večer před středou jsme spali se šnekama v týpku. Brzo ráno, asi o půl už nevím, mě vzbudil Uhel, že mám vstávat, protože je výsadek. Všichni Šneci jsme se sešli u kuchyně. Byli tam i nějakí vůdci, třeba jako Verík, Pepa, už nevím. Potom nám zavázali oči a odvezli někam do lesa. Vyšli jsme a Harry se pozvracel, tak znova přijeli. Harrymu už bylo líp, tak zase odjeli. Došli jsme k ceduli Budišov nad Budišovkou. Potom jsme šli u cesty, až jsme došli do Budišova. Tam jsme šli do Jednoty, koupili jsme si tam něco, mně Harry Coca Colu, a potom jsme už šli do tábora ☺

11. den tábora – ČTVRTEK – 18.7.2024

(Uhlík) Začali jsme budíčkem, který byl povzbuzující. Jako vždy snídaně byla úžasná. Po snídani byla kontrola stanů a nástup. Jelikož byl rádcovský den, tak jsme byli bez vůdců. Vedení tedy bylo Jiří (vůdce dne), Natka (zdravotník/kuchař) a já (pomocník). Hned po nástupu byl program. Samozřejmě oběd byl tak dobrý, že jsem si musel přidat. Polední klid uběhl jako voda a my jsme začali loveckou sezónu. Městečko Palermo nesmí chybět. Začali jsme nástupem a také jim skončíme, při nástupu jsme svolali všechny vůdce.

(Juli) Ráno jsme měli rozcvičku s Uhlem a vůdci odjeli. A program dělali Žaby a Šneci. Potom jsme šli hrát vlajky. Potom jsme hráli amoungus. Od rána jsme hráli městečko Palermo a já jsem byla vrah s Berťou, Lišákem. Potom jsme šli do vody. Mojí sestře Áji se stalo, že si rozrazila koleno. Potom mě koplí do břicha v jedné hře. Jsme šli si zahrát zase městečko Palermo. Ája potom přijela z nemocnice. Měla to jenom naražené.

 oldskauti.cz

Načti si QR kód
a podívej se na
nesestříhané video
(34:32) ze STÁLÉHO
TÁBORA

„Rodiče ji naučili dvě věci. Vtloukli jí je do hlavy. Tou první bylo přežití: nejen základy, nýbrž i details, přesné postupy pro každou situaci, v níž by se mohla ocitnout. Tou druhou byl život: jeho důležitost, jeho vzácnost, povinnost přežít a nedovolit, aby skončil předčasně.“ - Andrew Fukuda -

12. den tábora – PÁTEK – 19.7.2024

(Marš) V pátek ráno byl budíček úplně stejný jako ty předchozí, ale zato rozcvička byla jiná. Po rozcvičce nebylo nic jiného než snídaně. Na snídani byl chleba s masovou pomazánkou. Následovala prohlídka stanů a ranní nástup. Po nástupu jsme měli lekci sebeobrany HAJA KAŠÁ. Pak byl oběd. Na oběd byla zeleninová polévka a rizoto. Odpolední klid byl 2h, a pak následovala etapovka, kde jsme opékali kuřata. Další program byla hra s vodou, která mě bavila. Poté následovala večere, kterou jsme si sami usmažili v etapovce. Dále byl beisebol a slibový oheň.

13. den tábora – SOBOTA - 20.7.2024

(Rozi) V 7 hodin ráno byl jako vždy budíček a my museli jít na rozsvičku, která byla docela únavná. Následovala snídaně, na kterou byl rohlík s pomazánkou. Za pár chvil se zapískal nástup a já se běžela převlíknout. Na odpoledne jsme měli přichystaný program s lanama a hry. Některé jsem znala, ale pár z nich ne, ale i tak mě bavily. Po poslední hře byl lahodný oběd, na který jsme měli zelňačku a Palačinky! Odpolední klid jsem věnovala tomuto článku, ale po něm bych se chtěla vyspat, protože tohle dopoledne bylo dost vyčerpávající. =)

„Zákon o přežití silnějšího muže horolezec snadno eliminovat, ale mohl by se při tom i ukázat jako lehkomyšlný nebo neschopný.“ - Albert Frederick Mummery -

14. den tábora – NEDĚLE - 21.7.2024

(Mik) Dnes v noci jsem se vzbudil, mám hlídku, vzbudili mě Koník s Kačkou. V 0:00 nám začala hlídka s Beruškou. Hlídka před námi nám řekla, že topila v golemovi (byly tam žhavé uhlíky). Tak jsem jen ze srandy tam dal dvě polínka a pořádně!!! Rozfoukal malý ohýnek :D. (spoiler za pár minut hořelo hrozně moc). Ze začátku se nic nedělo, byla nuda, bylo ticho, nikdo nešel na koně a za noc se staly jen dvě + jedna věc. Ty dvě byly na naší hlídce. Jedna, že na nás Ondra Z. řval ze spaní, druhá, že dunělo rádio auta směrem k lomu. Ještě jedna, která se stala Uhlovi, jak Verík zbuzovala Uhla, tak Jirka mluvil ze spaní „přepadník! Přepadník!“ písk písk písk písk.

Ke konci hlídky s Beruškou jsme si začli povídat o zajímavých věcech, které by asi nikdo nikdy neřekl normálně, kdyby byl plně při smyslech. Pak jsme předali hlídku Veríkovi Samu Velikému. Neboli tak ji mám uloženou v telefonu, co jsem od ní dostal číslo na puťáku. Pak nás ráno v šest vzbudili, máme službu, yay. Dělal se oheň v golemovi, a pak přišel Pepíno s tím, že by mohl být ranní běh :D. Tak jsme si zaběhali já, Lišák, Ondra Z a pan Pepíno. Doběhli jsme k lomu a Lišáka začal bolet puchýř a k tomu Ondrovy nohy to moc nedávaly. Rozdělili jsme se a já s panem Pepínem jsme běželi delší trasu, pak na mě udělal džouk a z toho plyne ponaučení, nikdy nevěř všemu, co řekne pan Pepíno. Doběhli jsme dřív, přestože jsme měli delší trasu. Pak ranní vanaři, potom se mazala vánočka a předtím ještě vanaři, potom snídaně a ranní nástup a kontrola stanů (vůdcem dne je Verík (Velikost Sama)). Byl u nás Fanta a Horka. Pokud tohle čteš Horko, musím se tě zeptat: Horko, není ti horko? A tady mi končí první papír. Nástup a neřekli, že jsem splnil bobříka času :C. Pak byla rojnice, dělalo se dřevo a byl nástup, že se půjde k vodě.

Připravila se svačina: musli tyčinka a jablka. Uhel a parta šla na oheň a ostatní šli k vodě a já jsem byl v kuchyni a v jednu odpoledne jsem si udělal nudle. A pak přicházeli od vody a zpívali „my tu neřveme my jsme potichu.“ Byl oběd a na oběd byla rajská a čočka. Pak na mě řvali, ať jdu umýt nádobí, bylo tam pár věcí, protože jsem ještě potom něco umyl. Byla etapovka „Hledání bedny“. Každý tým šel na místo z pěti výběrových částí. My jsme měli lana, takže jsme šli na místo, kde jsme dělali lana. A třeba černí šli, kde bylo hledání (tam, kde je ostrůvek na paintball). Zelení to měli u bivaku, kde Radek nepočítal s tím, že Pepíno každý tým vedl jinam. Takže tam musela zajít Lenička.

Na těch místech byla nápověda, že máme jít tam, kde jsme hledali klíče. Tam jsme čekali na ty zelené, protože se ztratili, pak jsme je otevřeli, dostali jsme Haribo a náramky poslední záchrany. Bohužel bez kompasu. Pak jsem si zaběhl pro papír s Radimem. Pak bylo volno a naše všech oblíbená ŽRANICE!!! Všem bylo blbě po ní jako každý rok a abychom vytrávili, zašli jsme do štoly, kde to bylo mega dobrý. Potom volničko a psal jsem článek. Potom nástup, doteď dopisuju. Bude oheň, hrníčkárna a já s Hanny dom. Tam se vysprchuju a spat. Heslo dne? "Hami, hami, hami, sežerem to sami. Hami, hami, ham, sežeru to sám".

„Skauting zprostředkovává soubor mravních hodnot, které lidská osobnost i lidská společnost nutně potřebují ke svému přežití a zdravé existenci.“ - Tomáš Halík -

15. den tábora – PONDĚLÍ - 22.7.2024

(Pepa) Poslední, odjezdový den tábora byl letos značně klidnější – nic jsme totiž nemuseli bourat. Ráno proběhlo dobalení posledních věcí a už před obědem odjížděla auta s prvními táborníky. Všem jsem přál šťastnou cestu, lidí na tábořišti stále ubývalo. Až nás zbyla jen hrstka. Předal jsem klíč k našemu tábořišti vůdcům 1.HOODu a odebral se společně s Dazulem směrem k domovu.

Po cestě ještě proběhla rychlá zastávka s valašským poděkováním pro pana starostu. Až potom jsem si spokojeně oddechl. Letošní tábor je zdárně u konce.

(Dazul) Letos končil tábor netypicky v pondělí. Snad to bylo zvoleno k vůli vhodnějším spojům, ale mám pocit, že to nakonec neklaplo úplně podle plánu (všichni se svezli auty) a další tábor se vrátí k zaběhané a osvědčené tradici - odjezdu domů v neděli :-). To, že mimo ŠESTKY využijí tábořiště skauti z Hovězí a po nich i skauti z Lidečka, mi přijde skvělé - koupení tábořiště do našeho vlastnictví dává mnohem větší smysl (v roce 2017 jsme za něj zaplatili 120 000 Kč). To, co se ušetřilo na eventuelním komerčním nájmu za tábory, které se zde pořádaly, cca odpovídá kupní ceně pozemku. Zpětně viděno - bylo to tehdy velmi prozíravé rozhodnutí :-)

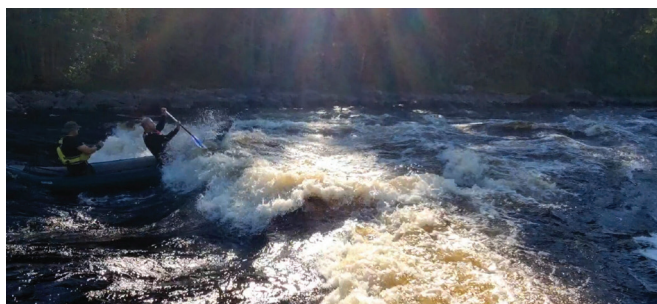

„Pokud opravdu chcete přežít, nikdy se nevzdávejte.
A to bez ohledu na to, do jak špatné situace se můžete dostat.“

Expedice FINSKO 2024

Oldskauti podnikli v první půli září desetiden-
ní expedici do Finska - pádlovali po tamních je-
zerech, tábořili v lesích Karélie, hasili "požár"
v národním parku, vyzkoušeli pravou finskou sau-
nu na samotě u jezera, jedli vejce hohola sever-

ního a kilogramy bru-
sinek i borůvek, plavali
na ostrov v jezeře jehož
teplota dosahuje průměrně 10 stupňů a kde
žijí sladkovodní tuleni,
sjížděli nádherné pře-
je ... V 5. dílu KRONIKY
je o této akci 90 stran!

Aby byly odkazy na videofilmy (sestříhané či nesestříhané) z celého letošního tábora v jednom ŠESTÁKU (na straně 20 a na straně 28 jsou videa ze stálého tábora), níže jsou i odkazy na videa z putování po Orlických horách, které stálému táboru předcházelo.

 oldskauti.cz

Načti si QR kód
a podívej se na
sestříhané (7:05)
video z PUŽÁKU
a EXPEDIČKY

 oldskauti.cz

Načti si QR kód
a podívej se na
nesestříhané video
(34:44) z PUŽÁKU
a EXPEDIČKY

PLÁNOVANÉ AKCE

- 17.11.2024 - **HODNOCENÍ ODDÍLU** - pouze pro vůdce ŠESTKY
- 29.11.2024 - 16:00 - **OTEVŘENÍ SKAUTSKÉHO DOMU** na Vsetíně
- 6.12.2024 - 16:00 - **ODDÍLOVKA** v DBCB (Irča)
- 13.12.2024 - 18.00 - **RS SLEZINA** v DBCB (Radek a Dazul)
- 14.12.2024 - **STŘEDISKOVÁ VÁNOČNÍ AKADEMIE** - i pro rodiče
- 17.12.2024 - **VÁNOČNÍ MĚSTEČKO** na Vsetíně (Irča)
- 22.12.2024 - **ODDÍLOVÉ VÁNOCE + VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ** (Dazul)
- 27.-30.12.2024 - **POLÁRKA** (Pepa)
- 3.1.2025 - 16:00 - **ODDÍLOVKA** v DBCB (Pepa)
- 11.1.2025 - **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA** (Kikina)
- 17.1.2025 - **RS SLEZINA** v DBCB - pro rovery (Radek a Dazul)
- 25.-26.1.2025 - **VRRV** - pro rádce, rovery a vůdce (Radek a Dazul)

Plán oddílových akcí až do Zahajovačky v září 2025 bude otištěn v dalším ŠESTÁKU (rádi bychom jej vydali na Oddílové Vánoce 22.12.2024), aby jste si mohli dopředu a s patřičným přehledem naplánovat další osobní a rodinné aktivity.

Své texty a fotky, které chceš publikovat v ŠESTÁKU, posílej kdykoliv (nemusíš čekat na to až budeš vyzván(a)) na adresu drabek@lachim.cz

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ

22. prosince 2024 v 19:00

před akcí může každý zapálit na hřbitově u Spídyho hrobu svíčku a pak od 19:00 v klubovně setkání členů ŠESTKY z let 1997-2024, jejich partnerů, kamarádů a příznivců v DBCB, promítání starých oddílových filmů, kytary, čaj a vše to co doneseš :-)

Na vzniku ŠESTÁKU číslo 163 se podíleli: Horka, Natali, Bebi, Lišák, Beruška, Mik, Uhlík, Marš, Rozi, Katy, Koník, Ája, Nik, Bmabus, Ondra Rambo Zubíček, Juli, Irča a Dazul

Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro : .....